№ 3002
სამშაბათი,
14 თებერვალი

ცნობის ფურცელი

№ 3002
სამშაბათი,
14 თებერვალი

გაზეთი დღეს: წელწადში—6 მ. თვეში უდამატებით—50 კ. დამატებით—75 კ.; ნომერი—3 კ., დამატებით—5 კ. ფასი განსაზღვრებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი „პეტიტი, პირველ გვერდზე—15 კ., მეოთხე—10 კ. ხელის-მოწერა და დასაბეჭდად განსაზღვრები მიიღება: „ცნობის ფურც.“ რედაქციის კონტორაში განქის დ. დ. ქუჩაზე, № 27. განცხადებანი რუსეთიდან და სახელგარეთიდან მიიღება ლ. და გ. მეტლისა და ამხ. გორცხელაშვილის კანტორებში მოსკოვსა და პეტერბურგში.

ქოველ-დღიური გამოცემა
1896—1906

ხელ-მოუწერელი წერილები არ დაიბეჭდება.—დასაბეჭდად წერილები რედაქციის სახელობაზე უნდა გამოიგზავნოს.—პირადაბარ მოღამაბაკება რედაქციასთან შეიძლება ყოველ დღე, კვირა—უქმეების გარდა, შუა, დღის 11—1-ლ საათამდე.—დაუბეჭდავს მცირე წერილებს და კორესპონდენციებს რედაქციაში არ ინახავე ბოლო გრძელი წერილები ინახება ერთის თვის განმავლობაში.
ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, въ редакцію „Цховрисъ-Пурцели“-„Моамбе“. ტელეფონი № 372

12 თებერვალს, დილის 7 საათზე, ხანმოკლე ავადმყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა

ქნეინა ეფემია დავითის ასული ნიკარაძისა,

რასაც მწუხარებით აუწყებს ნათესავთა და ნაცნობთ მეუღლე განსვენებულისა თავ. კონსტანტინე დავითის ძე შეილებით, შვილის-შვილით და სიძით. პანაშვიდი ყოველ დღე, დილით 12 ს., სიღამოით 4 საათზე. გამოსვენება და დაკრძალვა სოფ. მაღალკში ხუთშაბათს, 16 თებერვალს, დილის 10 საათზე. (2—54—1)

მელანია ივანეს ასული, სოფიო გრიგოლის ასული, იოსებ გრიგოლის ძე, ბაბრიელ ცინცაძის ძე და თამარ გრიგოლის ასული რომანოშვილები აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ, რომ ოთხშაბათს, 15 თებერვალს 10 საათზე, ანჩისხატის სობორში გადახდილი იქნება ორმოცის დღის წირვა და პანაშვიდი განსვენებულ

გრიგოლ ზაქარიას ძის რომანოშვილის

სულის მოსახსენებლად. (2—1)

მარიამ გიორგის ასული და ივანე კაიხოსროს ძე დავითაშვილები, აუწყებენ გულითადს მწუხარებით ნათესავთა და ნაცნობთ უფროსად გარდაცვალებას და ძვირფასის შვილის დაკარგვას

ნიკოლოზ (კოლა) ივანეს ძის დავითაშვილისას

ქ. ქუთაისში. დაკრძალვა მოხდება სამშაბათს 41/2 ს. 14 თებერვალს, პანაშვიდი ყოველ დღე სიღამის 5 საათზე.

მედიცინის დოქტორი
გრიგოლ იოსების ძე ბურდენოვი,

რომელიც ხარკოვის უნივერსიტეტის სებებით და სიგიმეკოლოგო კლინიკის შტატის ორდინატორად იყო, იღებს სამებონო და ქალთა სნეულებით ავადმყოფებს. ავადმყოფები მიიღება: დილით 10-დან 12-მდე; სიღამოთი 5 დან 7 სათამდე. გოლოვინის პრასპ. № 12, სახლი მდივნისა, საარტისტო საზოგადოების პირდაპირ. (30—53—1)

ტფილისის სათავად-აზნაურო კრებმ

განაცხადა

მედიკოგიური სამუშო ამით აცხადებს, რომ ოთხშაბათს, 15 თებერვალს, სწავლა განახლდება ყველა კლასებში. (3—5.—1)

ვისაც სურს

სახლი ააშენოს, ან უკვე აშენებული სახლი გადააკეთოს გემოთასა, იფიქრ და მუკადასა, ვკისრულება ხელმძღვანელობას და ზედამხედველობას ყველასათვის ხელმისაწვდომ ბარათებით. ვიღებ სახლზე საქმეებსაც.

მსურველებმა მომმართოს: 1) სასახლის ქუჩაზე, სარაჯიშვილის სახლის ეზოში, Бюро „Сотрудникъ“-ის კონტორაში, ტელეფონი № 60, ან 2) ჩუღურეთში, გონჩარნი ქუჩაზე, სახ. სახლი № 28.
(10—5—6) ტეხნიკოსი **გიგო თოიძე.**

ა. კ. შულგინა-მესხი

გაკვეთილებში საოპერო სიმღერისა, ამზადებს ქართულ ოპერებისთვის და აგრეთვე პრაქტიკული და თეორეტიული გაკვეთილები ფრანგულ, გერმანულ და იტალიურ ნოტებისა. ვეძრის დიდმართო № 1 (თვ.-)

ექიმი
ვ. ვ. ბებუნაშვილი

სიმინდის ჭუჭა № 7. მიიღებს ავადმყოფებს საღამოს 5—71/2 საათზედ. (თვ.—26)

ექიმი
პ. ა. არდაზიანი

იღებს ბავშვებს და შინაგან ავადმყოფებს დილის 8—9 ს., საღამოს 4—7 ს. აქვე სწარმოებს კიმიკოსკოპიული გამოკვლევა (19—13)

ექიმი
ვ. ს. შუხლოვშვილი

მიიღებს თვალებში ავადმყოფებს: დილით ყოველ დღე 9—11½ ს. საღამ. უქმეებს გარდა 6—7 ს. ქუთაის ქირონის და დიდი-მთაწმის ჭუჭაზე № 12, სახლი სვანიშვილისა.

კბილის ექიმი
ივანე პ. ახალშენიშვილი

ნიკოლოზისა (№ 14) და ბიღის ქ. (№ 21) კუთხეში, აგებულ ჭუჭის დასაწყისში, ავადმყოფებს იღებს: დილის 9—2-მდის და საღამის 5—7-მდის. ვეძრი—უქმეებით 10—1-მდის.

კბილის ექიმმა
ი. ზ. კანდელაკმა

განაახლა კბილის ავადმყოფთა მიღება. სწავლობს კბილებს, აკეთებს პლომბებს და სხვის ახალ ხელოვნურ კბილებს. ავადმყოფებს იღებს **9—2** და **4—7** ს. მიიპატიჟის პრასსპექტი, მატნოვის სახლი **№ 32.** ძველ ბინის გვერდზედ.

ქ. ქუთაისში
ექიმი **დ. ი. ჯაფარიძე**

იღებს ავადმყოფებს (ყური, ყელი, ცხვირი და შინაგანი სნეულებანი), ბუშმიის ჭუჭა, სახლი გაკელოვისა. (15—43—3)

ელექტრო-თერაპიული კაბინეტი
მიხეილ გედევანიშვილისა

იღებს ავადმყოფებს დილით 12—1 ს. საღამით 6—7 ს.-მდე ყორღანივის ქუჭაზე (ვერაზე) საკუთარი სახლი № 20. ტელეფონი 791.
ავადმყოფთათვის არის ერთი კრაკუტი.

ექიმი
ა. ნ. დიასამიძე

მიიღებს ავადმყოფებს: სიფილისის, კანის და გენერიულ ლის ყოველ დღე დილის 9—11-მდე და საღამს 4—7-მდე, გარდა კვირა საღამისი. ლორის-მელიქოვის და ბარონის ქუჭების კუთხე, მესხიშვილის სახლი, ფოსტის პირდაპირ № 8. (წლ.)

„ცნობის ფურცელზე“

ხელის მოწერა მიიღება: **ჭიათურაში** ბ-ნ **სოფ. გაბრიელაშვილთან** ჭიათურის საურთიერთო კრედიტის ბანკში. იქვე **იყიდება** ცალკე ნომრები.

ტფილისი, 14 თებერვალი.

კონსტანტინოპოლის დემოკრატების პარტია.

პოლიტიკურ პარტიების იდეური შინაარსი პროგრამებიდან ირკვევა, მაგრამ ხშირად ყოველ შეუძლებელია იმის დასკვნა, ვითომც პროგრამა ყოველთვის სრული გამოხატულება იყოს პარტიის ხასიათისა. ხშირად პარტია განძრახ სცდილობს გვერდი აუქციოს ისეთს საკითხებს, რომელთაც ღრმა პრინციპიალური მნიშვნელობა აქვთ, ზოგჯერ-კი პარტია უნებურად და თითქოს შემთხვევით სდუმს ასეთს საკითხებზე. პროფესსორი ჩუპროვი კონ.-დემოკრატების და სოც.-დემოკრატების პარტიათა პროგრამებს ადარებს ერთმანეთს და დასკვნის, რომ მათ შორის თითქმის არავითარი განსხვავება არ არის, ხოლო რაც შეეხება კერძოდ მუშათა საკითხს, აქ კონ.-დემოკრატების პროგრამა უფრო მეცნიერულად, უფრო გარკვევით და უფრო პრინციპიალურად მოითხოვს შრომის ინტერესების დაცვას, ვიდრე სოც.-დემოკრატების პარტიაო. ბ-ნი ჩუპროვს ჰგონია, რომ სოც.-დემოკრატიული პარტია უეჭველად ისარგებლებს კონსტიტუციონალთა პროგრამით და ამ უკანასკნელის მხედველთ შეასწორებს თავის პროგრამას, მაგრამ ამისდა მიუხედავად ჩუპროვს არა ჰგონია, რომ ამ პარტიათა შორის თვალსაჩინო და ღრმა განსხვავება არ იყოს. (გაზეთი „პრავო“ № 45-46).

როგორც ჩვენს პირველს წერილში გამოვარკვიეთ, კონ.-დემოკრატების პარტია მრავალ საგნის შესახებ განსაზღვრულ პასუხს არ იძლევა და ყოველს წევრს პარტიისას უფლება აქვს ისეთი აზრებით და იდეალებით იყოს გამსჭვალული, რომლებიც პირადად ეწინააღმდეგებიან ამავ პარტიის სხვა წევრთა შეხედულებას. ასეთი გამოურკვეველობა პარტიის პროგრამისა დღეისმრამედე უფრო ძლიერი იყო, ვიდრე ეხლა, განმათავისუფლებელ მოძრაობის ქუჭაზე გამისკლამდე კიდევ უფრო ძლიერი, ვიდრე შემდეგ. ამ ჟამად პარტია პირდაპირ აცხადებს, რომ ის რუსეთს ოიკის მოძრაობას არ არის, არ თანაუჭრძნობს კერძოთ საკუთრების დაუყოვნებლივ გაუქმებას, შეასძლოდ მიანშია, მიანაწილოება მიიღოს 11 დეკემბრის კანონზე შემდგარს სახელმწიფო სათათბიროში და სხვა. რაც ხანი გადის, კონსტიტუციონალისტების პარტია მით უფრო ავიწროვებს და ასუსტებს თავის რადიკალიზმს, მაგრამ ამისდა მიუხედავად პარტიას ისინი-კი არ ანებებენ თავს, ვინც იმის მარცხენა ფრონტზე იდგნენ, პირიქით, სწორედ ისინი გადიან პარტიიდან, ვინც მარჯვენა ფრონტს შეადგენენენ. ცხადია, რომ კონსტიტუციონალისტების პარტიისთვის ეგრედ წოდებულ საპროგრამო საკითხებს პრინციპიალური მნიშვნელობა არც წინად ჰქონია და არც ეხლა აქვს. შემცდარია აზრი, ვითომც ყველა პოლიტიკურ პარტიისთვის უპირველესი მნიშვნელობა პროგრამაში ჩაწერილ მუხლებს ჰქონდეს, პირიქით, ჩვენ თამამად შეგვიძლიან ვთქვათ, რომ ძალიან ხშირად კერძო პირების ერთს პარტიად შემაკავშირებელ ცემენტის მნიშვნელობა საპროგრამო პუნქტებს-კი არა აქვს, არამედ მოჭმედების ტაქტიკას. სწორედ ასეთის ტაქტიკის ნიადაგზე შეიდგარის პარტიის ხასიათი აქვს კონსტიტუციონალ-დემოკრატთა პარტიას.

კონსტიტუციონალისტების ერთ-ერთი მეთაური, ცნობილი მეცნიერი პ. ნ. მილიუკოვი პირველს საპარტიო კრებაზე სცდილობდა პროგრამის ხაზები შემოეკვეთა თავის პარტიისთვის, საპროგრამო მიზნები ეჩვენებინა, როგორც უკიდურეს მემარცხენენ, ამრეთვე სხვა მემარჯვენე პარტიებისაგან გამოსაყოფად, მაგრამ ამისმა ცდამ სრულიად უქმად ჩაიარა. მილიუკოვის მოწინააღმდეგეებმა შეურყეველის საბუთებით დაამტკიცეს, რომ მიზნა იქ არ იმყოფება, სადაც იმას ეგულება. ბ-ნ მიუნიუკოვს სიტყვით, მარჯვენე მიზნა იქ აიის, სადაც მემარჯვენე პარტიები რესეთის ავრარიების და მრეწველების ვიწრო კლასსიურ ინტერესების დასაცავად გამოვენ. — „ჩვენი პარტია არასოდეს იქ ინტერესებს არ უღალატებსო“. მარცხენა ფრონტის მიზნის ბ-ნი მილიუკოვი ასე ახასიათებს: „ჩვენ არა ვთხოულობთ დემოკრატიულ რესპუბლიკას და საჭარმოვო იარაღთა განსაზოგადოებრივებას. ამ ლოზუნგებს არ მიეღევთ, ზოგნი იმიტომ რომ საერთოდ ამ ლოზუნგებს შეუწყნარებელი სთვლიან, ზოგნიც იმიტომ, რომ ეს ლოზუნგები პრაქტიკულ პოლიტიკის გარეშე ეგულებათ“. თვით ბ-ნის მილიუკოვის სიტყვებიდან ჩანს, რომ კონსტიტუციონალთა პარტიას მარცხენა ფრონტზე ერთი-კი არა, ორი მიზნა ჰქონია: პრაქტიკული პოლიტიკა და პრინციპიალური შეუწყნარებლობა უკიდურეს მემარცხენე პარტიების ლოზუნგისა. სხვას ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, ესეც საკმარისია იმ აზრის დასამტკიცებლად, რომ პროგრამა არ შეიდგენს კონ.-დემოკრატთა პარტიის ცემენტს.

თვითს თავად ბმადება საკითხი, თუ არ პროგრამა, თუ არ საერთო იდეალი, მაშ რა აკავშირებს კონსტიტუციონალისტებს ერთს პარტიად, რა აძლევს მათ მთლიანობას?

კონ.-დემოკრატების პარტიის ერთ-ერთი თვალსაჩინო მოღვაწე, ბ-ნი საფარანი სწერს: „ჩვენ მტკიცედ გვწამს, რომ ერთად-ერთი საფუძველი ყოველის სოციალურის და პოლიტიკურის წყობილებისა, ერთად-ერთი საფუძველი და მომქმედი ძალა ყოველის პოლიტიკურის და სოციალურის პროგრესისა და რეფორმაციისა არის სახოგადოების აზრი, ხალხში გაბატონებული სარწმუნოება, მისწრაფება და სულიერი განწყობილება. პირველის შეხედვით, ეს თითქოს გაცვეთილი აზრია, და რესეთში იმას გასვენი არა აქვს. კულტურული განვითარება განსაზღვრულს საფუძველზე უნდა აგიდეს, ისტორიული გამოცდილება უნდა მოგროვდეს და პოლიტიკური სიბრძნე უნდა შემუშავდეს, რომ ნათლად და შეურყეველად დამკიცეს ძირითადი მძლეთა-მძლეობა სახოგადოების აზრისა“... თუ ერთად-ერთი ძირითადი ძალა ისტორიულ განვითარების სახოგადოების აზრია, აქედან აუცილებლად გამომდინარეობს, რომ განმათავისუფლებელ მოძრაობის იარაღი არის მხოლოდ ბანკეტები და რეზოლიუციები და არა „ძალით დაპყრობა პოლიტიკური უფლებისა“, არა პოლიტიკური გაფიცვა, არა შეიარაღებული აჯანყება და სხვ. აზრს პირიქითა ჰქონია, ამიტომ ყველა რევოლიუციონერ მეტი ფასი ეროვნებასა აქვს; პიროვნება არ უნდა გაიწროს არაფრის გულისათვის, დემოკრატიულ ელექციას და ყველაზე მალლა უნდა იდგეს; დემოკრატიული არაფერს არ უნდა სწირავდეს მსჯელობლად თავის თავს. მოკლედ რომ მოვჭრათ სიტყვა, განმათავისუფლებელმა მოძრაობამ უარ უნდა ჰყოს სარევოლიუციო ტაქტიკა.

ეს აზრები კონსტიტუციონალისტების სტატიის შეადგენენ. მათს წერილებში უხვად არის გაფანტული ასეთი სენტენციები და, ჩვენის ფიქრით, სწორედ ეს შეადგენს კონ.-დემოკრატების პარტიის იდეიურს დამახასიათებელს შინაარსს. 17 ოქტომბრამდე კონ.-დემოკრატების პარტიაში თავს იყრიდნენ ყველა ის საოპოზიციო ელემენტები, რომელნიც მშვიდობიანად ებრძოდნენ მიუროკრატიულ თვითმპყრობელობას დიმოკრატიას. 17 ოქტომბრის შემდეგ ერთი ნაწილი კონსტიტუციონალისტებისა სულერთიან დაკმაყოფილდა და ამიტომ პარტიასაც თავი დაანება; დარჩნენ უფრო რადიკალური აზრების მიმდევარნი, მაგრამ ეხლა იმათ აშკარად დაინახეს, რომ პარტიას შეიძლება სულერთიან ჩამოშორდნენ ზომიერი ელემენტები და საჭიროდ დაინახეს მათს შესაკავებლად თვით პროგრამის გარშემოერებაც. ამგვარად გაზომიერდა კონსტიტუციონალისტების პროგრამა, მაგრამ აქ თავი იჩინა სხვა გასაჭიმმა. ეგრედ წოდებული მესამე ელემენტი, ე. ი. საერობო და საქალაქო თვითმმართველობაში მოსამსახურენი, რომელნიც წინად კონ.-დემოკრატთა პარტიის ბურჯს შეადგენდნენ, ეხლა პროგრამის ზომიერებისა გამო შეუყოყმანებენ და იმათაც პარტიიდან გასვლა დაიპირეს. ამ გვარად აუცილებელ საპირობედ შეიქნა დასაჭიროება იმ პოლიტიკურის სიბრძნისა, რომელიც გამომრთლებდა „მშვიდობიან“ სოციალისტების და რესპუბლიკანელებისთვის დარჩენას კონსტიტუციონალთა პარტიაში. ასეთი სიბრძნის ქადაგება დაიწყო საარგუმენტაციო საქმეთა ჩინებულმა ოსტატმა ბ-ნმა ბეტრა სტრუვემ.

„ვისთვისაც პოლიტიკური პასუხის მგებლობა ფუჭი სიტყვა არ ჩრისო, სწერს სტრუვე, ის არ გაკვნილიერება და თავის პოლიტიკურს ქადაგებაში **არ** შეიტანს ყველაფერს, რაც კი თითონ სამართლიანად მიაჩნია იმისდა მიუხედავად, თუ რა გავლენას იქონიებს ეს ქადაგება ხალხზე და რა რეალურს ნაყოფს მოიტანს იგი. აზრი და გრძნობა პოლიტიკურის პასუხის მგებლობისა ჰქმნის განსაკუთრებით „ოპპორტუნიზმს“, რომელიც თუმცა გარეგნობით უპრინციპობას ჰგავს, ნამდვილად დაფარულია ღრმა მორალურს საფუძველზე და ზნეობრივად სრულიად მართალია“. (Полярная Звѣзда № 7). ამ გვარად კონ.-დემოკრატების ლიდერი ხმა-მაღლა ჰქადაგებს ოპორტუნიზმს, ზნეობრივად ამართლებს იმას და სიბრალულის თვალით დასცქერის ზემოდან იმათ, ვისაც ჯერ კიდევ ძალიან სწამს პროგრამები“.

ბ-ნ სტრუვეს სიტყვები კონ.-დემოკრატთა პარტიას და იმის იდეიურ შინაარს საუკეთესოდ ახასიათებს. ოპპორტუნიზმი ანუ პრინციპიალური უპრინციპობა თავიდანვე ამ პარტიის დედა-ბოძი იყო. ეს უპრინციპობა წინად ნაკლებ სჩანდა, ეხლი მეტად გამოჩნდა, მომამალში იგი ამ პარტიის ყველა სხვა თვისებას დაჩრდილავს. ეს აუცილებელი ლოღიკური დასკვნაა იმ პოლიტიკურის სიბრძნისა, რომელიც ისტორიულ განვითარებ?ის ძარითადს ძალას სახოგადოებაში აზრში ხედავს. ეს პოლიტიკური სიბრძნე ლოღიკურად მოითხოვს სახოგადოების აზრის წინაშე მუდმივ-მერეკლეობას და, რადგან სახოგადოებაში აუცილებლად აზრთა სხვადასხვაობა არსებობს, ამიტომ ლოღიკურადვე მოითხოვს კომპრომისსებს, ე. ი. პრინციპიალურ უპრინციპობას ანუ ოპორტუნიზმს.

ტფილისის კონ.-დემოკრატების კრებაზე გასულს კვირას ოპპორტუნიზმა უკვე ინიშნა თავი, მაგრამ ჯერჯერობით სულაც და ნაზად. მომავალში იმით ოპპორტუნიზმი აუცილებლად გამოაშკარავდება და ჩვენ გვგონია ისე მკვახედ, ისე ტლანქად, რომ მოსკოველი და პეტერბურგელი კონსტიტუციონალისტები სულ ერთიან გაფასდებიან ჩვენებურებთან შედარებით პრინციპიალურ უპრინციპობას იმდენი მომხრე და ისეთი ნაყოფიერი ნიადაგი, როგორც ტფილისში, არა გვგონია კიდევ სხვაგან ჰქონდეს სადმე. გაგებრძობის თავიდან ასაცილებად ვიტყვით ხაზ-გასმით, რომ ჩვენ აქ ტფილისის კონ.-დემოკრატები გვყავს მხედველობაში, და არა ქარაფუკი კონ.-დემოკრატები. უკანასკნელთა შესახებ ჩვენს აზრს მაშინ გამოვქვამთ, როცა ისინი დასრულებენ თავის საორგანიზაციო საქმეებს და მოქმედებას შეუდგებიან.

პარტიები რუსეთში

შემდეგი *).

II კონსტაეუციის მომხრენი

მეორე დიდ ჯგუფს შეადგენენ ის პარტიები, რომელსაც სწამთ კონსტიტუცია, რომელნიც მოიხრენი არიან რუსეთის წესწყობილების შეცვლისა საკონსტიტუციო მონარხიად. ამ ჯ.-უფში ბევრი სხვა და სხვა ახლად ღიმოცენილი პარტიაა, რომელნიც ახლო მომავალში უთუოდ შეასრულებენ პოლიტიკურ როლს, პირველ ჯგუფს (თვითმპყრობელობის მომხრეთ), როგორც ვსთქვით, დღეს-დღეობით აქვთ მნიშვნელობა, სანამ გამხეცებული რეაქცია მძვინვარებს, ხოლო მალე, როცა რეაქცია მოსუსტდება, უეჭველია მეორე ჯგუფის პარტიები იჩენენ თავს. ახლაც ეს პარტიები ემზადებიან ენერგიულად საპარლამენტო არჩევნებისა და მოღვაწეობისათვის.

როგორც პირველი ჯგუფი, ესეც სამ ნაწილად იყოფა: მემარჯვენე, ცენტრი და მემარცხენენ. მემარჯვენე ნაწილი უფრო უახლოვდება პირველ ჯგუფის მემარცხენეთ. აქ არიან „სამშობლო კავშირი“ (отечественный союзъ), „ცარისტები“ და უფლებრივ წესწყობილების პარტია“. ვნახოთ თითეული რას ამბობს.

„სამშობლო კავშირი“-საზრით, 17 ოქტომბერს თვით მეფემ ინება და თავისი უფლება შეწირეთა. რადგან ასეთია მეფის სურვილი, ჩვენ უნდა სიტყვის შეუბრუნებლად დავემორჩილოთ. მაგრამ ყოველი ღონე უნდა ვიღონოთ, რომ ამიერიდან მაინც მეფის უფლებანი შეუზღუდველი დარჩნენ. ამიტომ ამ პარტიის თვი და თავი მისწრაფებაა—ბრძოლა ეროვნულიის და განმათავისუფლებელ მოძრაობის განგრძობის წინააღმდეგ. სახელმწიფო წესწყობილება უნდა შეიკვეთოს 17 ოქტომბრის მანიფესტის მიხედვით და ამაზე უნდა შეჩერდეს მთელი დღევანდელი მოძრაობა. თი იქმის ამასვე ქადაგებს „ცარისტების“ ჯგუფი. მხოლოდ ზედმეტად ერთ რეფორმას თხოულობს: სახელმწიფო საბეო უნდა გადაკეთდეს მეორე (ზედა) პალატადაო; ამ განსხვავებით უნდა ასრულდეს 17 ოქტ. მანიფესტი და სახელმწიფოს რეორგანიზაცია ამაზე უნდა შეჩერდესო. ამ ორ პარტიაზე უფრო ძლიერია მესამე და ჯანსაკმარი ჯგუფი მემარჯვენე კონსტიტუციონალისტებისა: „უფლებრივ წესწყობილების პარტია“ (партія правового порядка) ესენი ამბობენ: რუსეთის იმპერიის მთლიანობა დაცული უნდა იქნას; განსაძრახ ქვეყნები ცენტრთან წინაღდებულად მტკიცე ცენტრალისტურ პოლიტიკით უნდა იყვნენ შეერთებულნი. 17 ოქტ. მანიფესტით დაპირებული თავისუფლება აღსრულებულ უნდა იქნას, ამასთან ეხლავე უნდა იქნას დამყარებული მშვიდობიანობა და წესიერება; ამისთვის საჭიროა ძლიერი მთავრობა, რომელსაც ბრძოლა უნდა გაუწიოს როგორც რევოლიუციას, ისე რეაქციასაც. ამ პარტიას თავი გაზეთებიც აქვს: „რაზსვეტ“, „პრავო პორიადოკ“ და „როსსია“; დიდი ორგანიზაციები ჰყავთ პეტერბურგს, სმოლენსკს, რიაზანსა, ნ.-ნოვგოროდსა და პროვინციის ზოგიერთ სხვა ქალაქებში.

მეორე ჯგუფს ნაწილთა შორის ყველაზე ძლიერია დღეს ცენტრი, რომელსაც ეკუთვნიან: „17 ოქტომბრის კავშირი“, „ვაკათთა და მრეწველთა პარტია“, „პროგრესიულ-ეკონომიური პარტია“, „ზომიერ-კონსტიტ. პარტია“ და სახალხო კეთილდღეობის პარტია“. ყველა ამ პარტიებს, უკანასკნელის გარდა, თითქმის ერთი და ივივე პროგრამა აქვთ, განსხვავება იმდენად უმნიშვნელოა, რომ ჩვენ ცალკ-ცალკე არ ვახასიათებთ. ამ პარტიების პროგრამის შინა-რსია: რუსეთის თვითმპყრობელობა გადაეცვალოს; მან დაკარგოს შემოქმედებითი ძალა, სახელმწიფური ნიჭი მიუროკრატიას ალარ აქვს. ასეთ პირობებში, რაღა საკვირველია, ანარხია და რევოლიუცია გაჩნდა. სანამ შეიქნა სახელმწიფოს რეფორმა და აი, 17 ოქტომბრის მანიფესტმა დინშნა ის ღვლეწტარული საფუძველნი ახალ წეს-წყობილებისათვის, რომელნიც განსაზღვრენ რუსეთს. ამისთვის უნდა შეევრთდეთ ყველა კონსტიტუციონალისტები, დავეხმაროთ მთავრობას 17 ოქტ. მანიფესტის განხორციელებაში და რუსეთში ნამდვილ საკონსტიტუციო წესწყობილების დამყარებისთვის უნდა ვიბრძოლოთო. რაც შეიძლება მალე უნდა იქნას მოწვეული სახელმწიფო სათათბირო, რომელიც ბოლოს მოუღებს როგორც მიუროკრატიის დღევანდელ თვითნებობას, ისე უკიდურეს პარტიების ბეგონაციას. კონსტიტუციონალისტები რუსეთს და დაამყარებს ნამდვილ მშვიდობიანობასა და თავის-უფლებას. სახელმწიფო პარტიაზე ზედა პალატად უნდა გადაკეთდეს. უნდა გაძლიერდეს დეცენტრალიზაციი თვითმმართველობა, ხოლო განაპირა ქვეყნების ავტონომიურად მოწყობა უარყოფილი უნდა იქნას. ხუთშაბეთ დასაბეჭდავად პარტიებმა რამდენჯერმე სცადეს შეერთება, მაგრამ ჯერ ვერ მოახერხეს. რადგან პროგრამა თითქმის ერთი და იგივე აქვთ, ალბად არა ჩენებებზე შეერთდებიან გარდა, როგორც ვთქვით, „სახალხო კეთილდღეობის“ პარ-

*) იხ. „ცნ. ფურც.“ № 3001

ტიისა (п. народнаго блага); ამას ჰსურს, რომ რუსეთში ერთი პალატა იყოს მხოლოდ და რომ ხელმწიფემ შეჰფიცოს კონსტიტუციას,— ამით განარჩევდა ცენტრის სხვა პარტიებისაგან.

მეორე დიდ ჯგუფის მემრცხენეთ შედიოდნენ: „თავისუფლად მოაზრეები“ და „კონსტიტუციონ-დემოკრატები“. ეს ნაწილიც სხვა და სხვა ელემენტებისაგან შესდგება: არიან ზომიერი კონსტიტუციონალისტებიც, არიან რესპუბლიკის მოაზრენიც. ყველას საერთოდ ახასიათებს შემდეგი წერვნა: სოციალურ თვალსაზრისის მიხედვით, სახელმწიფო წესი იყოს დემოკრატიული, ხოლო იურიდიულის თვალსაზრისის მიხედვით—უფლებრივი. ამისათვის უნდა განხორციელდეს დემოკრატიული ხალხის მმართველობა. უნდა მოწვეულ იქმნას დამფუძნებელი კრება საყოველთაო, პირდაპირის, თანასწორის და ფარულის კენჭის ყრით ან სახელმწიფო სათათბირო უნდა მიენიჭოს დამფუძნებელ კრების უფლებანი დემოკრატიულ საარჩევნო წესების დასაკანონებლად. პალატა ერთი უნდა იქმნეს. განპირად ქვეყნებს უნდა მიენიჭოს ავტონომია,—ზოგს სრული, ზოგს შემოკლებული. ამ ორ პარტიაში ბევრი გამოჩენილი საზოგადო მოღვაწე და მწერალია (მ. კოვალევსკი, პ. სტრუვე, ჩიხენი, მილიუკოვი, მიაკოტინი, პეტრუნკევიჩი, როდიჩევი, პ. დოლგორუკი და სხვანი); თანაუგრძნობენ გაზეთები „ნაშა ჟიზნ“-ი, „ნაროდ. სვობოდა“, „რუსსკ. ვედომ“, „პრავო“, „სევობოდნი ნაროდ“, „იდე“ და სხვა. პარტიებში დიდძალი ინტელიგენციაა შედის, ბევრი საეროსკი და საქალაქო თვითმართველობის მოღვაწე. მხნედ მუშაობენ პეტერბურგსა და მოსკოვში, სულ-ტად—პროვინციაში. ამ პარტიებს გარკვეული ეკონომიური პროგრამაც აქვთ: ფართო საფაბრიკო კანონმდებლობა და გლეხთა მიწად-მფლობელობის გაფართოება.

ამ რიგად II ჯგუფი პოლიტიკურ პარტიებისა მომხეა საკონსტიტუციო მონარქიისა; ხოგი 17 ოქტომბრის მანიფესტითა და ზომიერ კონსტიტუციით კმაყოფილდება ზოგი უფრო დემოკრატიულ კონსტიტუციისათვის იბრძვის.

(დასასრული იქნება).

ᲓᲙᲐᲜᲓᲔᲚᲔᲗ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲨᲘ

ლეჩხუმი. იანვრის პოლო რიცხვებში ხმა მოვიდა, რომ რაჭა-ლეჩხუმში ჯარს ჰგზავნიან ზარბაზნებითაო. მცხოვრებნი შიშის ზარმა მოიცვა, რადგან ბევრი რამ ჰქონდათ გაგონილია... შეიდგნენ ლაპარაკს, თუ როგორ დაბრუნდნენ ჯარს, რომ ცოტათი მაინც მოეღოთო იმისი გული. არჩიეს და პოლოს დადგნეს, დაბრუნდენ პურ-მარილით, ხატებით და სხ. გამოუცხადათ მორჩილება და შეძლებისად ვალ-რად ასწორებენ მოთხოვნილებანი. ამგრამ ამ გადაწყვეტილებამ ხალხი ვერ დააშვიდა და ზოგი სოფლებიდან ბარგი-ბარხანით და ქალებ ბავშვებიანი თოვლზე ათენებდა ღამეებს.

28 იანვარს ჯარი მოვიდა პოლკოვნიკ გაგოლიშვილის და ვიცე-გუბერნატორის თავ. ჯ. დადეკაულიანის მეთაურობით. ხალხი დაშვებულ ისე, როგორც ზევითაც ვსთქვით ღამე გაატარეს სოფ. მექვენაში (34 ვერსით ქუთაისიდან). იმ ღამეს სოფელში ბევრი დაზარალდა. ზოგმა ინდაფერი დაჰკარგა ზოგმა ქათამი, ზოგმა ღორი და სხვა. ბევრისა ქვევრი აღმოჩნდა ახლილი და ღვინო დაღვრული. ერთმა ღარიბმა აზნაურმა ოცდა ოთხი კოდი სიმინდი დაჰკარგა. ეს სიმინდი ცხენებმა შესჭამეს. გადაიწვა ვარდენ ნემსაძის დუქანი.

მეორე დღეს მოახდინეს საზოგადოების ყრილობა და წარუდგინეს უკვე უწერებული მოთხოვნილებანი. ზოგიერთა შთაგონებით ხალხმა გასცა კატები, აგრეთვე ლუთქვა მოთხოვნილებათა ვადაზე ასრულება.

ამის შემდეგ ჯარი ალპანის საზოგადოებისაკენ გემგზავრა. აქაც ხალხი პურ-მარილით, ხატებით, შემოსილი მღვდლებით და თეთრის დროშით დახვედა. პოლკოვნიკმა გაგრილოვმა მადლობა გამოუცხადა ხალხს ასეთის შეხვედრისათვის და უთხრა, უკეთუ მოთხოვნილებებს ასრულებდნენ, შეიდღიბინავად წავალთო. ხალხმა ლუთქვა შეძლებისა გვარად ყველაფრის ლასრულება. მაგრამ მცხოვრებნი ზარალს მაინც ვერ ასცდნენ. აქაც იგივე მოხდა, რაც მექვენაში. შეშინებული ხალხი აქედანაც გაიხიზნა აჭარა-ლაპანაში, რომელიც გზას ალრავს, არავინ სახლში არ დარჩენილა. დაწვით ჯერ-ჯერობით ამ საზოგადოებაში არავინ დამწვარა. აქვე დაიბარეს ყაჟიშის, ორბელის, ლილიაშის და იდგილობრივ საზოგადოებათა მცხოვრებნი, შეკრებილთ გამოუცხადეს მოთხოვნილებანი და ამ მოთხოვნილებათა ოთხ-ხუთ დღეში დაკმაყოფილება. ხალხმა ალრაქვა მქადაგებლების შესახებ ალპანის კრებამ უპასუხა, ამგვარი პირნი ჩვენს საზოგადოებაში არ მოიპოვებიანო. მაზრის უფროსის თანაშეწყმ ბ-ნმა ბაქრაძემ უთხრა ხალხს: მე კარგად ვიცი, რომ თქვენ მოთავეები დამალულნი გყავთ, მოსძებნეთ, მოიყვანეთ, თორემ დაკაზარაცლებთო. მაშინ ამოიღეს სია და წაიკითხეს ოთხი კაცის გვარი, რომელნიც მექვენაში გაქცეთ. გავრილოვმა ჰკითხა ხალხს, სად არის შ—ეო. ხალხმა უპასუხა: არ ვიცით, სად არისო! მაინც ოფიცეს მინაზე სტაროშენკები და რაკი შის ვერ ნახეს, დაიპირეს და მოიყვანეს სახლის პატრონი, რომელმაც ოდნავ უბედურება გამოსცადა. ამ კაცს დაეშურკნენ, დაესხეთ თუ არ გასცემო. მაგრამ რაც არ იცოდა, რა უნდა ეთქვა! ზოგიერთთა წყალობით, სიაში მოპპოვილან მექვენის სამრნისტრო სკოლის მასწავლებელი —ძე და იმის სახლიკაცი ს. მ—ძე. ამათ დასჭირადეც გაჰბრაზეს სტრაჟნიკები, მაგრამ ისინი შინ არ დახვედრილან, სამაგიეროდ მათი მოხუცი მამები დაატუსალეს და წაიყვანეს. მეორედ კიდევ გაჰბრაზეს სტრაჟნიკები და წაიყვანეს ს. მ—ძე. მაღლობის ღირსია ალპანის საზოგადოების მმასახლისი მ. ალავიძე, რომელმაც მოთხოვნილებანი სათანადე წარადგინა თავისი ფული 300 მანეთი.

გადაწყვა-გადამუვგასეერ ასცდა ბელორის საზოგადოებაში თავ. ლევან დადეშქელიანსა და ბ. პლატონ ახვლედიანის სახლ-კარობა. აქ ჯარს ღამე გაეთია პ. ახვლედიანის სახლში. გადაიწვა ამ ახვლედიანის სახლი სამბეღლი და მარანი. დაიწვა აგრეთვე დადეშქელიანის ფუარებელი საგვარეულო ნივთები დაეღუპა.

ორბელიდან პლასტუნები და ყაზახები ცაგერში გადასულიყვნენ. იქ რამდენიმე დუქნები დაიწვა.

5 თებერვალს ღამე, ასე თორმეტ საათზე მექვენიდან დავიხსნებით, რომ ჭრიპალოს მხრით ცა ალისფრათ იყო განთიდენი. ამბობდენ რომ ეს ჭრიპალოს დუქნებს უკიდია ცეცხლია.

გამწარებული გურია. 9 თებერვალი. პკითხველო, შეგიძლია წარმოიდგინო თოვლ-ჭყაპი, ქარბუქი, სიცივე და გაყინებული ტალახი და ამ ტალახსა, სიცივესა და ქარბუქში მდგომარე ძველის ჩოხებით, მტლად მუხუთ-ქად და ღარიბულად გამოწყობილი რამდენიმე ასი კაცი ბაირაღებითა და ხატებით, მღვდლებით და ეკლესიით და გესმოდეს ღილიდან საღამოს 9 საათამდის უსმენ-უმჭერი. ამისთანა მდგომარეობაში იყენენ გუშინ ოზურგეთის მოედანზე უქვეშევრდომლეს გრძნობის გამოსახატველად და ფიცის მისაღებად. მოსული ხიდისთაველები და ბასილეთელები, ხოლო ჭიშენჩინ ასანრელები, ამაღლებული და ჩოხატაურელები, დღეს კიდევ სურებლები, რომელთაც, ცოტა არ იყოს, ბედი ეწიათ და მეოთხე საათზე წვიდენ შინ. სწორედ რკინის კაცი უნდა იყო და ქვის გული ჭქონდეს, რომ ამათ დანახვაზე ცრემლები არ მოგადგეს თვალზე. ამოდენა ხალხი, მათ შორის 70 წლის და მეტის მოხუცნი ყველა ჯგუფებით ხელშე, იდგნენ და კანკალებდენ სიცივისაგან, მუხლები ეკანკალებოდათ, თვალები ცრემლებით ესხებოდათ და მაინც იდგნენ და ელოდნენ პოლკოვნიკ კრილოვის მორბენალს და მობრძანებას. კრილოვმა შემოათვალა, თუ კომლზე თითო თოფს მომიტანან, ზარბაზანს რომელიც თუმცა ბასილეთის საზოგადოებაში ეგულება, ყუმბარებს და ნასაკირალზე პლასტუნების თავდასხმებზედაგან სამ კაცს, მოვიდეს თქვენ ფიცსაო. როგორც ზევითაც ვსთქვი, დიდის ხნის-მუდარისა და ლოდინის შემდეგ კრილოვმა მოითხოვა ყველა საზოგადოებიდან თორმეტ-თორმეტი კაცი იმის თავიდებად, რომ საზოგადოებანი კისრულობენ მთავრობის მოახოვნილებას, ე. ი. ვასკეთენ სამ-სამ კაცს ნასაკირალზე თავდასხმებელთაგან და აგრეთვე თოფსა და ყუმბარებს. პრომპაგანდისტებს ეკი ჩვენ თვითონ დავიტერთო. ასკანის „ბელადის“ ახალაძის სახლი დაარღვიეთ და ფიცისაში ლარიბებს დაუნიკეთო. ხალხმა ფიცი მისცა და „ურა“ დაიძახა; მუსიკამაც გაიკრცხა შინ მიმავალი ხალხი ერთი ვერსის მანძილზე. სურებამდის 50 ვერსამდეა. ახლა გურიაში ღიად ღარბი თითქმის არც ერთი საზოგადოება ერთგულებაზე დაუფიცებელი. მაგრამ შეცდომა იქნება იფიქრონ, რომ გურულები მშვიდობიანობას ეღირსნენ. კვალინდებურად თარეშობენ და დღე და ღამე სძარცვენ სოფლელებს. ვინც გაბედავს და მიეკარება კრილოვის საჩივლოდ, ეუბნებენ, მიმიყვანე ქუთაისი და მე ვიცი, რასაც ვუზამო.

—რაფერ უნდა დავიჯერო თოფ-იარაღიანი—მითხრა ერთმა ღატაკმა გლეხმა, რომელიც გუშინ გაძარცვეს და რომელსაც შვიდი ეოთმანეთზე ბატარა ბავშვი ჰყავს.—ორ მანეთ ნახევარი და 14 კაპეიკი მქონდა,—მითხრა მან თვალცრემლიანმა—და იგიც წამართვეს. ხომ ეუთხარი, ნუ მიგაქ, ხომ ხედავ თლა დაგლეჯილი მაცვია ყველაფერი-მეთქი, ხუთმა იქიდან-აქედან მომიშვირეს თოფებში. ბატები და იხვები მომკითხეს და თვითონ მიეცი. კიდევ მადლობა ღმერთს, ქალი და ციცი საცხა გორეთ გამოცვინდნენ და გადარჩენ.

ერთმა მიამბო: კაბჯები რომ შეიცდენ სახლში, ყვირილი დაეპარე და მაშინთანე ხიშტები გამოაქანეს ჩემკენ და გავიშვდი, თვარა დაჭირვით რიფერ დავეპირაჭიდიო.

ამისთანა მაგალითი ათასია. ამასთან ჯამშუშთა რიცხვიც მატულობს და მატულობს. ამდენად ოზურგეთში მცხოვრებთ მატონე ფირცხალაიშვილს და პლატონ ბერძიას სახლში წონად გამოუშვეს სატუსაღოდან. შეატუობინეს, რომ ორის საათის განმავლობაში სახლები დასცალონ, უნდა დაეანგრიოთო. ფირცხალაიშვილი და ნაკაშიძე მიიპრნენ კრილოვთან ამბის გასაგებად. კრილოვმა უპასუხა, რომ პლატონ ბერიძე და ფირცხალაიშვილის ვაჟი, ოდესის უნივერსიტეტის სტუდენტი, როცა ჩვენ ჯარით ნაგომარზე ვიყავით, ჩამოვიდენ და ოზურგეთში ჩვენს წინააღმდეგ აგიტაცია გასწიესო. აი, სახიზღარ ჯამშუშთა მოქმედება! ვინც ახლა გურიის ვითარება იცის, ის აღვილად წარმოიდგენს, რომ ახლა აქ აგიტაცია კი არა, დალაპარაკება-კი საშიშია. ჯამშუშობა რომ გაიფიცულია, შემდეგდღევაც სჩანს. ჭყსტის ოსტატს ლიბერმანსს, მაგალითად წაქეზებულს, წასძღია სულმა და ბატი მოიტაცა. ეს დაინახა 17 წლის ყმაწვილმა და ძალად გააშვებინა ბატი. ლიბერმანსს დიდად ეწყინა, არც აცივა, არც აცხელა, მიიპრა უფროსთან და უთხრა, ეს და ეს ყმაწვილი არის „ბუნტის თავი“ და აგიტატორიო. ამისთანა ცილის წამების თვალზე. ამოდენა ხალხი, მათ შორის 70 წლის და მეტის მოხუცნი ყველანაირ ნებით ხელშე, იდგნენ და კანკალებდენ სიცივისაგან, მუხლები ეკანკალებოდათ, თვალები ცრემლებით ესხებოდათ და მაინც იდგნენ და ელოდნენ პოლკოვნიკ კრილოვის მორბენალს და მობრძანებას. კრილოვმა შემოათვალა, თუ კომლზე თითო თოფს მომიტანან, ზარბაზანს რომელიც თუმცა ბასილეთის საზოგადოებაში ეგულება, ყუმბარებს და ნასაკირალზე პლასტუნების თავდასხმებელთაგან სამ კაცს, მოვიდეს თქვენ ფიცსაო. როგორც ზევითაც ვსთქვი, დიდის ხნის-მუდარისა და ლოდინის შემდეგ კრილოვმა მოითხოვა ყველა საზოგადოებიდან თორმეტ-თორმეტი კაცი იმის თავიდებად, რომ საზოგადოებანი კისრულობენ მთავრობის მოახოვნილებას, ე. ი. გასცემენ სამ-სამ კაცს ნასაკირალზე თავდასხმებელთაგან და აგრეთვე თოფსა და ყუმბარებს. პრომპაგანდისტებს ეკი ჩვენ თვითონ დავიტერთო. ასკანის „ბელადის“ ახალაძის სახლი დაარღვიეთ და ფიცისაში ლარიბებს დაუნიკეთო. ხალხმა ფიცი მისცა და „ურა“ დაიძახა; მუსიკამაც გაიკრცხა შინ მიმავალი ხალხი ერთი ვერსის მანძილზე. სურებამდის 50 ვერსამდეა. ახლა გურიაში ღიად ღარბი თითქმის არც ერთი საზოგადოება ერთგულებაზე დაუფიცებელი. მაგრამ შეცდომა იქნება იფიქრონ, რომ გურულები მშვიდობიანობას ეღირსნენ. კვალინდებურად თარეშობენ და დღე და ღამე სძარცვენ სოფლელებს. ვინც გაბედავს და მიეკარება კრილოვის საჩივლოდ, ეუბნებენ, მიმიყვანე ქუთაისი და მე ვიცი, რასაც ვუზამო.

—რაფერ უნდა დავიჯერო თოფ-იარაღიანი—მითხრა ერთმა ღატაკმა გლეხმა, რომელიც გუშინ გაძარცვეს და რომელსაც შვიდი ეოთმანეთზე ბატარა ბავშვი ჰყავს.—ორ მანეთ ნახევარი და 14 კაპეიკი მქონდა,—მითხრა მან თვალცრემლიანმა—და იგიც წამართვეს. ხომ ეუთხარი, ნუ მიგაქ, ხომ ხედავ თლა დაგლეჯილი მაცვია ყველაფერი-მეთქი, ხუთმა იქიდან-აქედან მომიშვირეს თოფებში. ბატები და იხვები მომკითხეს და თვითონ მიეცი. კიდევ მადლობა ღმერთს, ქალი და ციცი საცხა გორეთ გამოცვინდნენ და გადარჩენ.

ერთმა მიამბო: კაბჯები რომ შეიცდენ სახლში, ყვირილი დაეპარე და მაშინთანე ხიშტები გამოაქანეს ჩემკენ და გავიშვდი, თვარა დაჭირვით რიფერ დავეპირაჭიდიო.

ამისთანა მაგალითი ათასია. ამასთან ჯამშუშთა რიცხვიც მატულობს და მატულობს. ამდენად ოზურგეთში მცხოვრებთ მატონე ფირცხალაიშვილს და პლატონ ბერძიას სახლში წონად გამოუშვეს სატუსაღოდან. შეატუობინეს, რომ ორის საათის განმავლობაში სახლები დასცალონ, უნდა დაეანგრიოთო. ფირცხალაიშვილი და ნაკაშიძე მიიპრნენ კრილოვთან ამბის გასაგებად. კრილოვმა უპასუხა, რომ პლატონ ბერძიე და ფირცხალაიშვილის ვაჟი, ოდესის უნივერსიტეტის სტუდენტი, როცა ჩვენ ჯარით ნაგომარზე ვიყავით, ჩამოვიდენ და ოზურგეთში ჩვენს წინააღმდეგ აგიტაცია გასწიესო. აი, სახიზღარ ჯამშუშთა მოქმედება! ვინც ახლა გურიის ვითარება იცის, ის აღვილად წარმოიდგენს, რომ ახლა აქ აგიტაცია კი არა, დალაპარაკება-კი საშიშია. ჯამშუშობა რომ გაიფიცულია, შემდეგდღევაც სჩანს. ჭყსტის ოსტატს ლიბერმანსს, მაგალითად წაქეზებულს, წასძღია სულმა და ბატი მოიტაცა. ეს დაინახა 17 წლის ყმაწვილმა და ძალად გააშვებინა ბატი. ლიბერმანსს დიდად ეწყინა, არც აცივა, არც აცხელა, მიიპრა უფროსთან და უთხრა, ეს და ეს ყმაწვილი არის „ბუნტის თავი“ და აგიტატორიო. ამისთანა ცილის წამების

◄ ხალხო წესები. ფოთში ხალხო წესები შემოღებით. როგორც გვატყობინებენ, შინით სახლიდან გარედ ვეღარავინ გამოდის თურმე. ამის გამო დიდი ზარალი მოსდით ექსპორტერებს, რომელთაც ქალაქის თავთან ბრძოლა გეწეროთ ალიხანოვის წინაშე შუამდგომლობა იღუქრიენ ამ წესების გაუქმების შესახებ.

◄ კიდევ ტრეპოვის გამოგზავნის შესახებ. „ვენ. გოლოს“-ში დაბეჭდილია: „განზრახულია გენერალი ტრეპოვი ორის ან სამის თვით კავკასიაში გაგზავნონ. თუ საქიროებამ მოითხოვა, ტრეპოვი დასახელ ექსპედიციით წავა. ტრეპოვს ისეთივე უფლებები ექნებინა, როგორიც ბალტიის მხარეში მყოფ გენერალ ორლოვსა აქვს“. ნუ თუ გენ. ალიხანოვისა და პაუერის შემდეგ საჭიროა კიდევ ტრეპოვის გამოგზავნა?!

◄ ფულის გადაცემა. გუშინ, 13 თებერვალს, პეტრე დიდის ქუჩაზე (ადრე ლაბარატორნაი ქუჩა), 4 შეიარაღებული კაცი თავს დაეცა ნადიც ეკიპაჟს გეიდენს, რომელსაც ტფილისიდან კოჯრამდე ელექტრონის გზა გაჰყავს. გეიდენს დილის 11 საათზედ სახელმწიფო ბანკიდან თხუთმეტი ათასი მანეთი გამოუტანია. ეს ფული პარეში ჩაუდგია, ცკველ ლეკთან ერთად ტტლში ჩამჯდარა და ზემოხსენებულ ქუჩისკენ წასულა. გეიდენს მდგარა ოპორანინის სახლში, სამეტნიკის კანცელარიის ზემოდ, გენერალ შორიკინის საცხოვრებელ სახლის გვერდით. როდესაც გეიდენს სახლის ზარი ჩამოურაკუნებ, დასცემიან შეიარაღებული კაცები. ერთს ბერდანა უსროლია მცველ ლეკისთვის და ჰქიმეი დაუჭრია, დანარჩენთ თვალის დახამხამებაზე გეიდენისთვის გამოუგლეჯიათ ხელიდან ფულით სავსე პარკი და მიმალულან. პოლიცია ფეხზე დგდა, მაგრამ მძარცველები ვერ აღმოუჩენია.

◄ თავდასხმა. პარასკევს, 10 თებერვალს, საღამოს 8 საათზე, ლორისმელიქოვის ქუჩაზე, თავ. მუხრანის სახლში რვა შეიარაღებული კაცი შეუვარდა ექიმ მაისურიანცს. უცნობთ ზარი ჩამოუკრავთ და როცა კარი გაუღიათ, ყველანი შესულან. შემდეგ ერთს სატელეფონო მავთული ჩამოუგლეჯია, მეორეს ეზოდან შემოსავალი კარები ჩაუკეტნია და მესამე ექიმის სახლობას, ხოლო მეოთხე და მეხუთე მოსამსახურეს დასდგომია ფული მოუთხოვნიათ. როგორც თვით ექიმმა გადმოგვცა, უცნობთ უთქვამთ, ფულის ყუთი პატარა ოთახში გაქვსო და გაგვიღეთო. ექიმს წაუყვანია, მაგრამ იქ 25 მან. მეტი ვერ უნახავთ. ზოგს დაუხედნია, გვატყუებს ექიმი, მოგვლიო, თუ ფული არ მოგვცაო. ექიმს 180 მანეთიანი ოქროს საათი მოუცია ამის შემდეგ უცნობნი იმავე გზით ქუჩაში ჩასულან და მიმალულან. აივანზე ექიმის სახლობა გამოსულა და ყვირილი დაუწყია. მალე მისულა პოლიციელებით მე-3 ნაწილის უბნის ზედამხედველი გუსაკოვსკი. ექიმი ჩასულა კარებთან და პოლიციელებისათვის ხმა-მაღლა დაუძახნია, არ ისროლოთო, მე, ექიმი, გიღებთ კარებსაო. სიფრთხილის გულისათვის ექიმი გვერდზე მიმდგარა და კარები ისე გაუღია. როდესაც უბნის ზედამხედველი გუსაკოვსკი შესულა, ავეგროვები უსროლია და ტყვია ექიმისთვის (ალბად მძარცველები თუ ეგონა) მარჯვენა მკლავში მოურტყამს. მალე საკომენდანტო სამართველოდან პატრული მისულა ოფიცრის მეთაურობით. პატრულიდან ერთ სალდათსაც დაჭრილი ჰგონებიათ ქურდი და თოფი მოუშიზნებია, მაგრამ ოფიცერს შეუჭერებია. ოფიცერს პოლიციელი გუსაკოვსკი დაუტყრია და საკომენდანტო სამმართველოში გაუგზავნია. პოლიციელი გამოუშვეს და საქმე ჯერ-ჯერობით ასე დარჩენილა.

ახალი ამბავი

◄ კიდევ ცეცხლი. როგორც ამბობდენ გვატყობინებენ, 11 თებერვალს ამ დაბაში სენაკიდან ჩამოსულა 50 ყაზახი. ამ დღესვე, საღამოს 9 საათზე, სამგან გაჩენილა ცეცხლი. გადამწვარა 30 სახლი. სმეგრელოში კიდევ სოფ. ჭკადღუაშში გადაუწვავთ თავ. მ. კ. დადიანის სახლი და თვითონ დადიანიც მძიმედ დაუჭრიათ.

ᲤᲘᲚᲔᲢᲝᲜᲘ

საფრანგეთის ისტორიიდან

ლუი XVI-ეს გასამართლების შემდეგ

ლუი მეთექვსმეტეს სიკვდილით დასჯის, როგორც მოსალოდნელი იყო, მთელი ევროპა ამოძრავა. თუ ევროპის მეფენი და მთავრები აქამდეც რესპულიკას შეურგებელი მტრები იყვნენ, ეხლა კონკურენტს ენურგიულ და გაბედულ მოქმედების შემდეგ ეს მტრული გრძნობა გაითკეცდა და არც საკვირველია: ლუი მეთექვსმეტეს თავის მოკეთეთ საშინელი სილა იყო ყველა გვირგვინოსნებისათვის და უკიდურესად შეურაცხყოფილი მპრძანებელნი ევროპის ალხებისა შეერთდნენ, რომ შური ეძიათ და სამაგალითოდ დაესაჯათ გალილეული და თავგასული რევოლიუცია. სული და გული ევროპის სახელმწიფოთა ამ კოალიციის ინგლისის პირველი მინისტრი უილიამ პიტტ იყო. პიტს სძულდა რევოლიუცია და დემოკრატია, მაგრამ მარტო ეს მძულვარება არ ყოფილა მიზეზი, რომ ინგლისმა ასე გამოიღო თავი რევოლიუციასთან პრძოლისათვის: საფრანგეთს ძეირფასი ახალ-შენები ჰქონდა და მადა-გახსნილი ინგლისელი ვაჭრები სცდილობდნენ ესარგებლათ ევროპის ომით საფრანგეთის რესპუბლიკასთან და ეს ახალშენები ხელში ჩაეგდოთ. ამისთვის იყო, რომ უილიამ პიტტი არავითარ ღონისძიებას არ ზოგავდა, რომ კოალიციას გაემარჯვა დარესპუბლიკა მიწასთან გაესწორებინა. რომელ მოკავშირესაც ფული აკლდა, ინგლისი აძლევდა, რაც საჭირო იყო, ძლიერი ფლოტი ჰყავდა ინგლისს და ამ ფლოტმა სულ ერთიან მოსპო საფრანგეთის საზღვაო ვაჭრობა, დაჰკეტა საფრანგეთს ყველა ნავთსადგურები. როცა რესპუბლიკის მთავრობა იძულებული შეიქმნა ქიდალების ფული გამოეცა საფინანსო კრიზისის გამო, უილიამ პიტტმა მთელი ქარხანა გაჰპრთხო ყალბის ფულისა და მილიონობით ავრცელებდა საფრანგეთში, რომ მოესპო კრედიტი საფრანგეთისათვის და გაკოტრებადე მიეყვანა იგი.

დიდი ფული დაუღია ინგლისს პირველი დიდი კოალიცია ევროპის სახელმწიფოებისა საფრანგეთის რესპუბლიკის წინააღმდეგ, მაგრამ სამაგიეროდ ეს კოალიცია საშინარ ძალას წარმოადგენდა: ავსტრია, პრუსია, რუსეთი, გერმანიის პატარა სამთავროები, ესპანია, პორტუგალია, იტალიის სამთავროები, რომის პაპი, ერთის სიტყვით, მთელი ევროპა შეერთდა, რომ აღეგვათ პირველად ქვეყნისა საფრანგეთის ახალგაზდა რესპუბლიკა. ყოველის მხრიდან მოადგა მტერი საფრანგეთს: პირინეის მთებთან ესპანიის ჯარი იდგა, ავსტრიელები და სარდინიის მეფის ჯარები სამხრეთ-დასავლეთით მოდიოდნენ, პრუსიელები და სხვა გერმანელები შეა რაინს მოადგნენ, ინგლისელები, ჰოლანდიელები და ავსტრიის ჯარის ნაწილი ბელგიის დასაპყრობად მოდიოდნენ. რაკი გარეშე მტერი ასეთის ძალებით მოდიოდა საფრანგეთზე, თავი წამოჰყვეს რესპუბლიკის შინაურმა მტრებმაც: მეფის მომხრენი დიდ აგიტაციას ეწეოდნენ ხალხის ასაკვანებლად. განსაკუთრებით სასულიერო წოდების წარმომადგენელნი. აჯანყების ნიშნები გამოჩნდა სოფრანგეთის ჩრდილოეთ ნაწილში—ვანდეაში. ვანდეა, საფრანგეთის სხვა ნაწილებთან შედარებით, მეტად ჩამორჩენილი ქვეყანა იყო: სამღვდელოებასა და თავად-აზნაურობას აქ ძალი გაეღნენ და ძალა სასიებით შერჩენოდა; ვანდეელი გლეხი, გაუნათლებელი და ნახევრად ველური, ბრმად მორჩილებდა თავის მოძღვარსა და ბატონს, ყოველი ამათი სიტყვა მისთვის კანონი იყო, მეფეს ღმერთივით თაყვანს სცემდა. ასეთ პირობებში ძველის წესის მომხრე ეეპს, რასაკვირველია, არ გაუუპრდებოდათ ძალიერ უყმაყოფილების შექმნა ვანდელ გლეხებ შორის და მთელი ვანდეა მზად იყო იმ საშინელ აჯანყებისათვის, რომლის ჩაქრობასაც შემდეგში იძღები ენერგია და ძალა მოანდომა კონვენტმა.

ყველა ამას ზედ დაერთო რესპუბლიკის უნიშიერეს გენერლის დიუმურიეს ჯარს ორპოფი პოლიტიკა და შემდეგ პირდაპირი ღალატი. ლუი XVI-ეს გასამართლების დროს დიუმურიე სცდილობდა მეფე დაეხსნა, მაგრამ არა გაუვადიდა-რა. პატივ-მოყვარე გენერალი შეურაცხყოფილად გრძნობდა თავს და გადაწყვეტილი ჰქონდა გუნებაში რევოლიუციის მსვლელობის შეჩერება და მეფობის აღდგენა თანახმად 1791 წლის კონსტიტუციისა. სამეფო კანდიდატი თავის ჯარში ჰყავდა—შარტრის ახალგაზდა ჰერცოგი, შვილი ორლეანელ ჰერცოგისა, ჭრომელსაც კონვენტმა, როგორც ზემოთ იყო ნათქვამი, ფილიპე-ეგალიტე უწოდა. ჯარ ის იყო საკმაოდ გამოცდილებული დიუმურიეს განზრახვები, მაგრამ ბევრი წინააღმდეგობა ჰქონდა: გენერლების ღალატს და თვალყურს აღევნებდნენ მის მოქმედებასა და ქცევას. საშინელი და საშიშარი იყო საფრანგეთის რესპუბლიკის მდგომარეობა, ხსნა არსით სჩანდა, მაგრამ კონვენტმა შეუძლებელი შესძლო, ზე-ადამიანური ძალღონე და სიმტკიცე გამოიჩინა და შინაურსა და გარეშე მტერს შინის ზარი დასცა.

ევროპის დიდ კოალიციის შედგენის სპასუხოდ კონვენტმა დაადგინა—სამასი კაცი შეეიარაღებინა და ბრძოლის ველზე გამოეყვანა. ფრანგები ისე გატაცებული და აღფრთოვანებული იყვნენ სამშობლოსა და თავისუფლების სიყვარულით, რომ ძნელი საქმე ამოდენა ჯარის გამოწვევისა და შეიარაღებისა, შედარებით, დიდის სიადვილით შესრულდა. ყოველის მხრიდან მოდიოდნენ ახალგაზდები ჯარში ჩასაწერად; განსაკუთრებით პარიზელებმა გამოიჩინეს თავი: პარიზი იყო რევოლიუციის ნამდვილი მეთაური და სულის ჩამდგმელი. მაგრამ არც რესპუბლიკის შინაურ მტრებს ეძინათ: ნიშნები მეფის მომხრეთა შეიმჩნეოდნა უფრო და უფრო ცხადებად და აუცილებელი საჭიროება იყო ენერგიული ღონისძიება მიეღო კონვენტს მათ წინააღმდეგ. ამ საქმის ინიციატივა ისევ პარიზის ქალაქის საბჭოს ეკუთვნის: პეტიციია შეიტანა კონვენტში საგანგებო სარევოლიუციო სასამართლო დაწესებისა „ცუდ მამულის-შვილების გასასამართლებლად“. პეტიციაი მიიღო კონვენტმა და ამგვარად დაარსდა ის „სარევოლიუციო სასამართლო“, რომლის როლი რევოლიუციის ისტორიაში ასე საშინელი და შემზარავი იყო, თუმცა უკიდურეს აუცილებლობით გამოწვეულიც. სასამართლო შესდგებოდა ერთის ბრალმდებლისაგან, ორის თანაშემწით, ხუთის მოსამართლისაგან და თორმეტ ნაფიც მსაჯულთაგან; სასამართლოს განაჩენი საბოლოო იყო, მისი განსაჩივრება არ შეიძლებოდა; სასამართლო ან სრულიად ამართლებდა ბრალდებულს, ან სიკვდილს მიუსჯიდა, რაც 24

ეროვნული ბიბლიოთეკა

გამომძიებელს გადასცეს. თავ-დამსხმელნი ვერ შეიპყრეს.

◄ **აფთიაქზე თავდასხმა.** 10 თებერვალს ელიზბეტ. დ. ქსენიას ქუჩების კუთხეში სამუშაო 9½ საათზედ 8 შეიარაღებული კაცი თავს დასხმია კოჩინეის აფთიაქს. ერთი ეწოს კარებთან დამდგარა, ექვსი—აფთიაქის კარებთან, ხოლო ერთი აფთიაქში შესულა და რაღაც წამალი მოუთხოვია. ულაზის ერთი ბაზის წამალი უყიდნია და გამოსულა. არ გასულა ორი წამი, რომ წამლის მყიდველი უკანვე შებრუნებულა და თან 5 კაცი შეჰყოლია, ხოლო ერთი სადარაჯოდ კარში დარჩენილა. აფთიაქში ამ დროს 4 გარეშე კაცი ყოფილა. მეშვიდენი: პროვიზორის თანაშემწე ბ-ნი ჯ-ში და ფარმაცევტები გვერდწითელი და ცერეკვილაძე. რამდენსამე ყუმბარს ამოუღიათ რევოლვერები და იქ მყოფთ თავზე დასდგომიან, დანარჩენნი შეიდგომიან ხბრეკას. ჯ-შისათვის წაუთმევიათ ფულად 25 მან. და საათი, კასიდან ამოუღიათ 45 მან., გვერდწითელისათვის წაუთმევიათ ფულად 12 მან. და საათი. შემდეგ მძარცველთ უთქვამთ: ვიდრე არ მივიმალებით, არ გაჰბედოთ ხმის ამოღებაო, და გაქცეულან. ეს ამბავი იქვე მდგომ პოლიციის უმცროს მოხელესთვის შეუტყობინებიათ. მოსული უბნის ზედამხედველი პოლიციის მე-9 ნაწილისა, მაგრამ იმ წამსვე უკან გაბრუნებულა ამ სიტყვებით: მე პოლიციის მე-9 ნაწილში ვმსახურებ, ხოლო ეს უბანი მე-10 ნაწილშია; ამიტომ მე-10 ნაწილის ბოქაულს აცნობეთო.

◄ **გაჩხრეკა.** კვირას, 12 თებერვალს შუაბაზარში დაიწყო ჩხრეკა, მე-5-ე სპარსკაია უბნის ბოქაულის ზედამხედველობით და მეთოთხმეთ. გაჩხრეკეს ნახევარი შუაბაზარი.

◄ **საბჭოს კრებები.** გუბერნატორმა აცნობა მოურავს, რომ ამიერიდან საბჭოს კრებები შეგიძლიანთ საღარიშო გახადოთ და ალარ აიღოთ ყოველთვის ნებართვა გენერალ გუბერნატორისაგან. მხოლოდ საბჭოს უნდა გაუგზავნოს ხოლმე იმ საქმეების სია, რომელიც მოსასმენად არის დანიშნული.

◄ **ქართული წარმოდგენები.** კვირას, 12 თებერვალს, დასრულდა სეზონი ქართულ წარმოდგენებისა. 11 თებერვალს „ჰამლეტის“ წარმოდგენა ვლ. აღქაი-მესხიშვილის მოულოდნელ ავადმყოფობის გამო მეორე მოქმედების შემდეგ შეწყვეტა. 12 თებერვლისთვის დანიშნული იყო ალექსი მესხიშვილის ბენეფისი, მაგრამ რადგან მაბენეფიციე ავად იყო, ჩვეულებრივი წარმოდგენა გაიმართა. ხალხი ბლომად დაესწრო.

◄ **ყაზახ ბილეთები.** ამ რამდენიმე დღის წინად ბაქოში მიმავალ სახლობრ მატარებელში კონტროლიორმა და ოპერაციონ დუქტორმა გაბატონიან ოფიცრებს ყაზახ ბილეთები ტფილისიდან რუსეთის ქალაქებში წასასვლელი მეორე და პირველ კლასისა. ეს ბილეთები ერთხელ უკვე იყო ნამუშევარი. როდესაც გამოპკეთხეს, მგზავრებმა განაცხადეს, ბილეთები ტფილისის პირველ კლასის ბუფეტში ვიყიდეთო. ზოგი დამტკიცებულ ბილეთებზე, ზოგიც უცნობ კაცს. ბუფეტის ბილეთებზე ტფილისის სადგურისაა. ამის გამო გამოძიება სწარმოებს. 13 თებერვალს მიმსვლელს უფროსმა განკარგულება მოახდინა, რომ ამ გვარ ბილეთებს მეორე მხარეს ობერ კონდუქტორმა ქიმიურის კარანდაშით თავისი ვვარი დააწეროს.

◄ **ჩამოსული სომხები.** ამ დღეებში განჯის გუბერნიიდან ტფილისში ჩამოვიდა 200 სომეხი, რომელნიც, როგორც თვითონ ამბობენ, ნამესტნიკის ნახვას აპირობენ.

◄ **შტატის შემცირება.** როგორც გავიგეთ, უსახსრობისა გამო შემცირებულ იქნება ქართლ-კახეთ-იმერეთის სასინოფო კანტორის შტატი. ამ ჟამად მსახურებს 35 კაცი, დარჩება 12 კაცი.

◄ **ახალი საზღვაო სადგური.** რადგან ფოთში მეტად საჭიროა საზღვაო სადგურის აგება, ამიტომ ამიერ-კავკასიის რკინის გზის გამგეობამ სთხოვა სანინისტროს, რაც შეიძლება ეს საკითხი საჩქარიდ გადასწყვიტონო.

◄ **მკვლელობა.** შაბათს, 11 თებერვალს, ნაშუადღევის 2 საათზედ, პოლიციის ქუჩაში, თავის სახლის წინ, მოჰკლეს მალაზიისა და საკაზმე სახელოსნოს პატრონი აბრამ აკოფოები. ამ დროს აკოფოები შინ დაბრუნებული. როცა კარებთან მისულა, უკანიდან ვილაცას რევოლვერი უსროლია და იქვე მოუკლავს. მკვლელი ისე მიიმალა, რომ იმისი ვერც ასაგალი იპოვნეს, ვერც დასდევნა. მიზეზი მკვლელობისა არ არის გამორკვეული.

◄ **ახალი გაზეთი.** როგორც ამბობენ, 24 თებერვალს, ნ. ი. თამამშვილის რედაქტორობით გამოვა ახალი რუსული გაზეთი „ვებერიიდი“ (წინ).

◄ **სააჩრევნო სიები.** ამიერ-კავკასიის რკინის გზა შეეკითხა სამინისტროს საარჩევნო სიების შესახებ. გამგეობამ მოსწერა, როგორც მოვიქცეთ: ჩვენ შეგიდგინოთ მოსამსახურეთა საარჩევნო სიები (სახელმწიფო სათათბიროში), თუ თვითონ, ვისაც სურს, შეიდგენენ და, სადაც ჯერ არს, წარადგენენო.

◄ **შტაბის უფროსის მოსვლა.** 12 თებერვალს პეტერბურგიდან ბაქოს ჩაეიდა კავკასიის სამხედრო შტაბის ახალი უფროსი გენერალი შატილოვი. დღეს, 14 თებერვალს, შატილოვი ტფილისში ჩამოვა.

◄ **გაზეთის გამოცემის ნებართვა.** ტფ. სათავად-აზნაურო გიმნაზიის მასწავლებელს ბ-ნ ს. იაშვილს ნება დაერთო გამოსცეს ქართული ყოველ დღიური გაზეთი „ახალი თაობა“.

◄ **სწავლის განახლება.** ტფილისის სათავად-აზნაურო სკოლის ყველა კლასში 15 თებერვლიდან სწავლა ახლდება.

◄ ფოსტა-ტელეგრაფის მოსამსახურე მკვლავს სიკვდილის საქმე გამოარკვა. როგორც გამოძიებამ აღმოაჩინა, მკვლავს თავი კი არ მოუკლავს, არამედ მოუკლავთ. მკვლელი ტყვრად გასაძახებლ ეოფილა. თვით მკვლელი ჯერ შეაპყრეს, დააბეზრეს და მხოლოდ გაღაატანეს სუფთად.

◄ მისაღებში სადგურები ამორთვის გვლახა, ბამბაკის და ალექსანდრე, პირველ ორ სადგურზე ქვის გამოსაზიდად, ხოლო უკანასკნელზე წყლის სუფთის მოსაწესრიგებლად.

◄ გვრას, 12 თებერვალს, ჯარმა შეა ბაზარი განჩრიკა ნარიმანოვის ფუსსაგმელების მაღაზია და სწერდა.

◄ დაიბეჭდა და უკვე ისუდება ახალი წიგნი „წყვილი მაზახი“ დიპლეტების და ბეჭდებისა.

◄ 11 დეკემბრისაგან საბჭოს დარბაზში დანიშნული იყო ტფ. ბეჭდვითი საქმის მოდგეწყვა სახელგაფების კომპეთების კრება. კრება შეუშუად იყო დანიშნული, მაგრამ მაინც არ შეიდგა.

◄ ტუფილი გამოდგა ხმა სურამის მდედლის ბეთანიების შეუნრობის შესახებ: მდე. ბებიაშვილი არავის არ შეუშურა.

◄ შაბათს, 11 თებერვალს, მიხეილის პროსპექტზე, ვიღაც უცნობმა დასჭრა იმამოვის ფქვილის საწყობის კანტორაში მოსამსახურე ალასკერაშვილი—ოლი იმამოვი. დაჭრილი მიხეილის საავადმყოფოში გაგზავნეს.

◄ სად. ფოთი. 13 თებერვალს მატარებელი დაეჯახა ორ ცისტერნის ვაგონს, რომელიც მოწყვეტილიყვნენ საკონლის მატარებლის და შეუმჩნეველად დაჩერებილიყვნენ ლიანდაგზე. ორი ცისტერნის ვაგონი დაიმტვრა. სახალხო მატარებელში არავინ დაშავებულა, მხოლოდ რამდენისამე საათით შეჩერდა მოძრაობა.

◄ სად. ალიათი. 12 იანვრის მანეურების დრას ლიანდაგს გადასცდა ორთქლმავალი და ერთი ვაგონი.

◄ სად. ერევანი. დილის 8 საათზე 10 თებერვალს მატარებელს № 337 უბედურება შეემთხვა მე-8 ვერსზე. ვაგონი მოსწყდა მატარებელს და გადასცდა ლიანდაგს. მას სხვა ვაგონები დაჯახა, დაიტკეპნა ექვსი ვაგონი. დაშავდა სამი ტომრობის კანდუქტორი და ერთი უფროსი მეშა.

◄ სად. ბათუმი. 10 თებერვალს დილით მანეურების დრას ორთქლმავალის ქვეშ ჩავარდა ჯარის კაცი ლავრენტი სტრაუევსკი და ხელი და ფეხი მოსწყდა.

◄ სად. შორაპანი. 10 თებერვალს, როდესაც მატარებელი № 22 სადგურში შედიოდა, ვაგონები გადასცდა ლიანდაგს. ამ დროს დაშავდა კონდუქტორი ივანე ჯიბუაშიდე.

◄ სად. ბაქო. 9 თებერვალს მანეურების დრას ნაბიჯა ნაზარიოვის ერთის მხრიდან მეორეზე გადაიდიდა, მაგრამ მატარებლის ქვეშ ჩავარდა და გაისრისა.

დეპეშა

(საკუთარის კორესპონდენტისაგან)

პეტერბურგი, 11 თებერვალი. სახალხო უნივერსიტეტების დამაარსებელ საზოგადოების დეპუტაციის დურნოვომ უთხრა, პოლიცია უნივერსიტეტების საქმეებში არ ჩაერევა, თუ იქ პოლიტიკური მიტინგები და პრომაგანდა არ გაჩაღდებაო.

◄ მაქსიმ გორკი ამერიკაში მიემგზავრება

◄ სამხედრიდან დათხოვნილ იქმნა 200 საზღვაო ოფიცერი, რადგან გემები აღარ არის.

◄ საპატიმროთა უმთავრეს მმართველობის ცნობებით, ამ ჟამად რუსეთის ყველა საპატიმროში 72 ათასი პოლიტიკური ტუსაღია; მმართველობას 17 გუბერნატორისაგან მოსული მოხსენება, დღეღამეში ბრიე საპატიმროებში ალაგი აღარ არის პოლიტიკურ ტუსაღთათვისო.

◄ ფულტის ოფიცრის და კამანდეის, რომელნიც ბალტიის ზღარსა და ამიერ-კავკასიაში იგზავნებიან „შვიდთმთიანობის დასამყარებლად“, ჯამაგირი მიეცემათ საომარ დროის წესების მიხედვით.

◄ პარიზიდან იტყობინებიან, რომ იქაურ ფინანსიურ წრეებში მე. გაპონი ნიადაგს ამზადებს რუსეთის სესხისათვის. გაზეთები გამოს ვიტყეს აგეწერად ცოვლად.

ქუთაისის ამბები

◄ 2 თებერვალს ქალაქის თავმა ა. ქე. ლორთქიფანიძემ სხვა და სხვა საქმეებისა გამო სათათბიროდ მოიწვია საბჭოს წხომისები. კრება დილის 12 საათისთვის იყო დანიშნული, მაგრამ ნაშუადღევის 2 საათამდე 6—7 წხომასმა ძლივს მოიყარა თავი, რის გამო კრება აღარ შესდგა. გასაკვირველია წრრაფე ჩვენის მამების საქმე! ორი სამი თვე ქალაქის საბჭოს კრებები არ იმართება და წხომისები ეხლაც არ იკრიბებიან. გულშეპატიჟრობაა ასეთი უნდა!

◄ ქალაქის დასაცავად ვაჭრების ხარჯით დაქირავებული რაზმი საქმის 6 თებერვლიდან შეუდგა ჯერ-ჯერობით ორმოცი კაცია. მომუშავეთ ნაწილი ჩვენებურები არიან. ჯამაგირი თითოს თვეში 25 მანეთი აქვს. დარაჯები ბერდანის თოფებით არიან შეიარაღებულნი.

◄ ამ რამდენისამე კვირის წინად დაპატიმრებული ქ-ნი ქიქოძისა, კვეკასის ნამესტნიკის განჯარგულებით, 8 თებერვალს გაანთავისუფლეს თავდებობით. ქიქოძისას თან ძუძუთა ბავშვი ჰყავდა.

◄ 5 თებერვალს სადგურიზაში თოვის ბინაზე მოჰკლეს ამაგე უბნის მცხოვრები კვირიკე ჯიბუტიძე. ეს კი ნამეტანი არისო, წამოიძახა დიუმურიემ, დაიჭირინა კომისარები ჰყსარეს და ავსტრიის ჯარში გაგზავნენ ტყვეებად. დიუმურიე დარწმუნებული იყო, რომ ჯარი ის მხარეზე იქნებოდა, მაგრამ მოსტყუვდა: ჯარი ისე აღშფოთებული იყო რომ მოღალატე გენერალი სიკვდილს ძლივს გადაურჩა და თვალს ჰსწორებით ავსტრიელებთან გაიქცა; მას თან გაჰყვა შარტრის ჰერცოგიც. დიუმურიეს კიდევ იმედი ჰქონდა, რომ დიდ რიცხვს ითამაშებდა სიფხიზლეთის საქმეებში, მაგრამ აქაც გაუტყუვნდა იმედები: იგი ვერ მიხვდა, რომ ავსტრიელები თუ დახმარებას ჰპირდებოდნენ წინად, მხოლოდ იმიტომ, რომ ძალა ჰქონდა ხელში—ჯარის უფროსი იყო; ისე კი დენინი გენერალი ვისთვის რა სინტერესო იყო. დიუმურიემ დიდხანს იცოცხლა კიდევ, მაგრამ იგი ყველასაგან მივიწყებული და პატივაცემი იყო; რესპუბლიკისა და საშობლოს ღალატმა მხოლოდ ეს შესძინა პატივმოყვარე გენერალს.

ბელგიაში გამარჯვებულ ავსტრიელების ჯარს ინგლისელებიც შეურთდნენ და ეს დიდი სამხედრო ძალა მთელი საფრანგეთის ჩრდილოეთი საზღვრების. საფრანგეთის ჯარს დიუმურიეს შემდეგ გენერალი დამპიერი უფროსობდა, მაგრამ იგი მალე მოჰკლეს და ძველი რესპუბლიკის ოფიცერი დე მსაძე. ხელობით იგი მესაფლავე იყო და მოძრაობაში მონაწილეობას იღებდა.

◄ ქუთაისური ვაჭრები მეტად უნუგეშოდ მდგომარეობაში არიან. მაღაზიები ცარიელი აქვთ და საქონლის შემოტანა კი ვერავის გაუბედნია. დილ-დილობით გასასყიდი საქონელი ზოგს იღლიით მიაქვს, ზოგს ეტლით და ზოგსაც დაქირავებული მუშით. სალამოძიის აქვე დუქნებში და სალამოს კი ამავე წესით უკან მიაქვთ, ასე რომ ქუთაისის აღებ-მიცემობის საქმის თავის კალაპოტში ჩადგომას კიდევ კარგა ხანი დასჭირდება.

◄ როგორც ამბობენ, სომიონთ-ჩხარისკენ ამ დღეებში ჯარის გაგზავნას აპირობენ.

◄ ქუთაისის ქუჩებში დილ-დილობით ხარბაზნებსა და ტყეიის-მტყორცნელებს აატარ-ჩამოატარებენ ხოლმე.

◄ ქუთაისში თავი მოიყარეს სხვა და სხვა დამზღვევ საზოგადოების ინსპექტორებმა. მიზეზი კრებისა ცეცხლისაგან მიყენებული ზარალის გამოკვლევაა.

◄ ამ ორიდე დღის წინად ზუგდიდიდან ქუთაისში ჩამოაყვანეს ორი პატიმარი ქალი—ორივე მასწავლებლად ყოფილა ზუგდიდში.

რუსეთი

მანისტრების სამსახურიდან გადადგომა. დეპეშებიდან მკითხველმა უკვე იცის, რომ მინისტრთა საბჭოს წევრებს შორის ძირითად საკითხების გამო დიდი უთანხმოებაა, ამიტომ კულტერი და ტიმირიაზევი სამსახურიდან გადადგნენ. ეხლა, როგორც გაზეთებიდანა სჩანს, ამათთან ერთად გრ. ვიტტეც ფიქრობდა თურმე სამსახურიდან გასვლას და თხოვნაც შეუტანია ამის შესახებ, მაგრამ ხელმწიფეს არ მიუღია.

პატიმართა რაოდენობა რუსეთში. შინაგან საქმეთა სამინისტროს განუზრახავს გამოიკვლიოს პოლიტიკურ საქმეების გამო დაპატიმრებულთა რაოდენობა და მოსთხოვა გუბერნატორებს საჭირო ცნობები. ამ საქმის გამოსაკვეთა იმან გამოიწვია, რომ საპყრობილეები ძალზე სავსეა ხალხით და ადგილი აღარ აქვთ.

მომავალ დეპუტატების დაპატიმრება. ამ ორი კვირის წინად ვიტებსკში დაუპატიმრებიათ და პეტერბურგს გაუგზავნიათ ცნობილი საზოგადო მოღვაწე ნოვიცი ეგრეთქვილი კრონბერგი, რომელსაც სახელმწიფო სათათბიროს დეპუტატად უპირებდნენ არჩევას. კრონბერგი არხანგელსკის გუბერნიიდან 5 წლით.

ლიბავიდან გაუგზავნიათ და პრიბალტიის მხარეში ცხოვრება აუკრძალავთ ადგილობრივ მოღვაწის ნოვიც ვეილოს ზანდბერგისთვის. ესეც მომავალი დეპუტატი იყო

ქ. ნიკოლაევში დაუპატიმრებიათ პროკურორად ნამყოფი და ღამისხურებული სანოზაგდო მოღვაწე სტატსკი სოციენერი კოსიაკოვი. კოსიაკოვი რამდენჯერმე ქალაქის თავად ამოუჩრიგიათ, მაგრამ შინაგან საქმეთა მინისტრს არ დაუმტკიცებია ამ თანამდებობაზე. ამ კაცსაც მომავალ დეპუტატად სთვლიდნენ, მაგრამ ეხლა ციხეში უკრის თავი.

პრიბალტიის მხარე. გაზ. „რიგ. ვედ“-ში შემდეგი ამბავი აწერიათ: „ბენერალ ორლოვის სამეცნიერო რაზმმა გუშინ დაბრიტა ერთი ადგილობრივი გლეხი რევოლიუციონერი. დასახერეტად გამზადებული მიაკრეს ფიქვზე, თავზე პარკი ჩაუთავსეს და ამის შემდეგ 12 სალდათმა ორჯერ „ზალპი“ მისცა. დახერეტის დღესწრო დედამამა. ამის შემდეგ ორი ლატიშელი გლეხი მიიყვანეს და ორჯერ ისროლეს. პირველს ისე უხერხულად. აქაც ვერ გამოიჩინა თავი გენერალმა: სიმაგრეებს შეაფარა თავი, მაგრამ მალეც ამოარჩიეს და სიმაგრეები წაართვეს. კონვენტმა სიკვდილით დასჯა კიუსტინეს: რესპუბლიკის ჯარის სარდალმა ან თავი უნდა შეიკლას ტყრის ან გაიმარჯვოსო, გადაწყვეტილი ჰქონდათ საფრანგეთის ერის წარმომადგენლებს. რესპუბლიკის ბედი იყო კიდევ, რომ მტრის ჯარს უნიჭო და ძველის სკოლის უფროსები ჰყავდა; ერც-ჩერკოვი კარლი ადარ იყო ჯარში და ამიტომაც მტრებმა ვერ ისარგებლეს თავიანთი უპირატესობით: მეტად ზანტად მოქმედებდნენ და დრო მისცეს კონვენტს ძალის შემოკრებისა. მაგრამ ეს ძალა საჭირო შეიქნა არა მარტო გარეშე მტრის მოსაგერებლად: ვანდეა აჯანყდა და დაიწყო შეუპრალებელი შინაური ომიანობა.

ვანდეელები მტრულად დახვდნენ კონვენტის კომისარებს, რომელნიც ჯარის კაცების გასაწვევად იყვნენ აქეთ-იქით გაგზავნილები; ვანდეა სრულიად არ იყო მოწადინებული რესპუბლიკის გულისთვის სისხლი დაეღვარა; პირიქით, იგი მოპზადებული იყო შებრძოლებოდა თვითონ რესპუბლიკას, რომ აღედგინა მეფობა და მთელი ძველი წესწყობილება. ერთ სოფელში მოჰკლეს კიდეც რესპუბლიკის აფიცერი და აჯანყების ცეცხლიც დაინთო. სადაც-კი დაარტყეს 50 როზეი; მეორეს 70. 18 თებერვის ტყეში დახვიდნენ 4 რეკრუტიორი. ზინცერბეკრის გარშემო დახვიდნენ 11 რეკრუტიორი. ამას გარდა როზენგეიმი სცემეს რამდენსამე კაცს, ორ ქალს, რომელთაც სარეკრუტიორო დროშის შეკერეას აბრალებდნენ.“ ამაგე გაზეთის ცნობებიდანა სჩანს, რა როლს თამაშობენ იდეალობრივი მემამულენი. „ერთ მშვენიერ დღეს პეტერბურგიდან მოვიდა ბარონ მედემის შვილი სალდათებით. ამან ჰკითხა მსახურებს, გაქცეს თუ არა იარაღიო. მსახურებმა უპასუხეს, არა გვაქვსო. მაშინ მედემმა უბრძანა სახლის გაჩხრეკა. გაჩხრეკის დროს ერთ მსახურს უპოვნეს ერთი თოფი. ამის შემდეგ შვილი კაცი გაეცუვნენ გარეთ და იქ 5 იმათგანი დახვრიტეს, ორს სცემეს.“ იქვე სწერია, რომ ადგილობრივმა ვილოსტის მმართველობამ მიიღო გაფრთხილება, რომ, თუ მამულში რაიე დანაშაულს ჩაიდენს ვინმე, ყველა გლეხების სახლ-კარს გადასწვავენ 10 ვერსის მანძილზე; „თუ მამულში ვისმე თავს დაესხმიან, მოუწერიათ ვოლოსტის გამგეობაში—„ან თუ მამულს ცეცხლს ვინმე წაუკიდებს, მაშინ ვოლოსტნი ყოველ 5 კაცში ერთს დახვრეტენ“. ამაზედ შორს წასვლა შეუძლებელიაო დასძენს ამ ცნობის გაზ. „რუს. ვედ.“... მე მგონია, ესეთი ამბები იოანნეგ მრისხანის ჯალათებსაც-კი არ უნახავთ სიზმარშიო.

დეპეშა

„რუსეთის დეპეშათა სააგენტოსაგან“

10 თებერვალი

ვილნო, 10 თებერვალი. ზაჟალნის მაღაზიაში შეიპრა 7 შეიარაღებული კაცი და 500 მან. მოითხოვეს. მეკარეს უგრიდეზე ბოროტ-გამზრახველების რეკვიდვერები დასდგიდეს, ხალხს ეროი მოსულებული ჭალი, ერთიც ხანდაზმული ქალიშვილი. ბოროტ-გამზრახველებმა წაიღეს 60 მან. და მოიმალნენ.

ველბუნინი. ფიდალებიზე ჯანყების ფეთქების ცნობაო. ფიქრობენ, რომ ამ ჯარაკეების ორგანიზატორები ან ჯენტლმენია მისცენ, ან ხრა და ამა ჯენტლმენ ჯანიების ჩასაჭრობად.

ველოსტოკი. კიდევ ერთხელ მეუბნა კაიეს, რომ მთა ადმინისტრაცია კადასხლეულს უხანრობს და ბრატან შეიბობას აწეკენ.

ტაშკენტი. თურქესტანის სამხედრო-სანადრო სასამართლომ ჩამოხრობის კადაწეკნეტ კუშანსკი ტიპის კომენდანტის მოკვლის გამოძრახვებულ მერვის სადგურის დენის მეშინის სტრაჟნიკს, მაგრამ რადგანაც სასჯელის შეშახებულებული კარემოებანი ჰქონ ხეხლი სასამართლის, ამიტომ მან დაადგინა თეშველებლის ჩამოხრობის შეცვლაზე სამუდამო კატორგით.

სოსნოვიცი. ერთს სოფელში მოჭკვეს სავრობი დარჯი მაროზეკი, დასწერეს ორი მასი ამხანაგი.

ვილნო. ბოდნის გუბერნიის რამდენიმე მხრიდან აგარავდეს მოძრაობის ამყარა ამის წინად, მაგრამ ამ ჟამად უკვდავ მომისპრია ეგი.

11 თებერვალი

სევასტოპოლი. ორი უნონობ ქუჩაში ისაკ დაეტყ ბოჭავდ ზედაწყნის, რამდენიმე ჭრილობის მიაეენეს ხანჯლით და რევოლვერებით და მიიმალნენ.

კოპენჰაგენი. ისლანდიის მინისტრმა აუწყა, რომ არავითარი ეკიტები ისლანდიაში ტფილეების მეტროპოლიდან გამოეყოფის შესახებ.

ვენა. თანახმად საარჩევნო კანონისა დეპუტატთა რიცხვი უნდა იყოს 455 კაცი; 230 ხალხისნი, 205 გერმანელი და 20 ჩეხნი.

კიევი. მოისპო ის განკარგულება, რომლის ძალით სხვადასხვა სასწავლებლებში შესვლის წესი ჭრილობით ებრაელებისა და ამ ხალხებისა, სულ ამოქლიტეს. შინაური ომიანობა ყველგან და ყოველთვის შეუბრალებელი ყოფილა, მაგრამ ვანდეელებმა ყველას გადააჭარბეს. აჯანყებულებს ნიშიერი ხელმძღვანელებიც გაუჩნდნენ: ფულს უილიამ პიტი იძლეოდა და აჯანყების სამეე კარგად მოეწყო; პირველ ხანებში იგი თითქმის მეუდაც გამპრკვეულიც იყო. მეფე და კათოლიკე ეკლესიაო, ეწერა ვანდეელების დროშაზე და თავგანწირულად იბრძოდნენ, ბოლოს და ბოლოს ისინიც ინდობდნენ, რომ თავისი გადატანთ.რასაკვირველია, ორც კონვენტი ერიდებოდა შეუბრალებლობასა და სიმკაცრეს: ყოველი მღველი და წარჩინებულ წოდების კაცი რომელიც-კი რაიმე მონაწილეობას იღებდა ვანდეის სამეში, კანონის გარეშე გამოცხადეს... ე. ი. ყველას შეეძლო მათი მოკვლა დაუსჯელად, ვინც-კი წარჩინებულ წოდებას ეკუთვნოდა, იარაღი უნდა ეეყრათ; ვინც-კი ამთვანი სახლეთ-გარეთ იყო წასული, სასწრაფო გამეკვება გადაეწყვიტეს და, თუ ვინმე დაბრუნდებოდა, სიკვდილით უნდა დასჯილიყო. კაცთ-მოყვარეობა, ჰუმანური გრძნობა არა სწანს კონვენტის ისტორიაში მოკმედებაში, მაგრამ სხვა გზა რომ არ იყო? კონვენტს ორში ერთი უნდა ეკნა—ან რესპუბლიკა გაეწყრინა ან დაეხსნა იგი, რაც არ უნდა დაეკდომოდა და რა ღონისძიებაც არ დასჭირებოდა.

დებულო, რომელიც ბოდბიულ ქალებზე იქნებოდნენ ჯვარ დაწერილნი.

ᲙᲝᲠᲜᲘ. გუშინო „გურჯია ზესპექტაკლი“ თეატრის, 8 თებერვალს შეიარეს ენისელი სახოგადო მოდგილ, სუფთის სეირობა გამეორების თვითმდგომარე ბეჭერ დოდორეულად.

ᲕᲔᲜᲐ. ბრემიერმა გუნემა წარუდგინა პარლამენტის კანონ-პროექტი სივოგეთოდან სარწყავი უფლების შესახებ რეიხსტაგის წეთრების არჩეული დრის. გუნემა სიტყ წარმოსთქვა და განმარტა, თუ რითი ხელმძღვანელობდა მთავრობა ამ კანონის შემუშავებაში. ახალ კანონპროექტით ხმის მიეცემა იქნება სივოგეთოდთა, პიროდხიროდ და ფირმეთი. ხელიშეუხები იქნება ის ნორმები, რომ დღეც იქნან ის ნორები, რომელნიც არეულ მეხოორეთეთან ადგილებში უნდორმობის შეიარეგნენ. მთავრობის განხორციელი აქვს, რომ შეიძლება, ჩქარა გაეყვანოს ეს კანონპროექტი. პრემიერის სიტყვის შემდეგ სხდომა დახურულ ოქნა ნამნიც ძლევ საეურადღებო და არა ნეკუნდებრივ პოდიტიკურ მნიშვნელობისა. გაეწია განსახილავ, რომ წინანდელი სიფუძვლეთი არნეულ პალატის არავითარი საშუალება არ განენდა პლატონეების წინააღმდეგ საბრძოლველად და მთავრობა იძულებული გახდა ასახი წესები შემოეღო.

ᲠᲘᲒᲐ. ღრეიდინის ვოდოლისის სამმართველოში შეეგებნენ შეიარდებული პირები, გამეტეროს რკინის შკიო და ჩაიეს ფასიანი ქაღალდები 15000 მან. ღირებული, 50 მან. ნადი ფული, ბეჭრი სპასპორტო ბლანკი, ფეხსაკრი და ვოდოლისის ბეჭედი.

ᲕᲘᲜᲘᲙᲝᲕᲘ. 17 ოქტომბრის პირტიამ შეიშუნა ფრეზიდეეთა, რომელშიაც, სხვათა შორის, ამბობს, მინისტრთა სააქო ძალეთ აეგეანეს 17 ოქტომბრის მანიფესტის სფეროებეთ დადებულ პირველებეს კეფუნის ცხოვრებაში და ეკეთრობს კიდევ მ.მ. ერთად ერთი, რაც სახელმწიფოს კეთეობის საქმეს უეშველი—ეს სახელმწიფო სათათბირო, რაც შეიძლება ჩქარა, მოეწეფეს. საქართო მთავრობამ უხელეე ეხსნებოდის ეკდ სათათბიროს მოწეფეს, რაც უნდა მოხდეს, არა უეგვიანეს 25 ივნისისა. ამ რეზოლეეციის მთავრობას არ წარედგენენ. იგი კადეტეეს სახეკედლებიე ეხრის მესვეურის დასახეთო.

ᲔᲞᲔᲢᲔᲠᲑᲣᲠᲒᲘ. „ნოვოსტი“-ს ინფორმეეებეე, რომ სამხედრო მინისტრ რედიგერის წესეეის სამსახურიდან შეკვეშინებეეის მეხის ეზრით ფინლანდიის მდევმარეობის შესახებ. რედიგერის ეზრით ფინლანდიელთა წინააღმდეგ არ უნდა იქნას ხმ.რებული რეპრესიული ზომები, თორემ ფინლანდია კადეკედების რუსეთს და სამეე ექმნება კომპეკეციის, რომ ეკი ხელახლა დასეეერობა ეახდეს, რაც ძლეერ ძნელია ფინნების პატრიოტიზმისა და ადეილების პირობების გამო. ამეერი შესეეებულია არ ამეოუოფილების უმალესეს წრეებს, რასაც შედეეად რედიგერის გასეეის მოკეეების აღსაო სამსახეროდან.

„ᲜᲘᲫᲜᲘ ᲜᲝᲕᲒᲝᲠᲝᲓᲘ“ თეუნის, რომ ტიმირაზეეი კი გადის სამსახეროდან.

ᲨᲐᲜᲮᲐᲘ. ჩარეოს კანზარეა აქეს ტრამეტი თაეის პროვინციათ კავკაკეოთ და მეუის თანშეიწეე დანიშნის ოქ.

ᲡᲢᲝᲒᲑᲝᲚᲘ. სამხეის ააეარეული ბომბები უხოეენ. ადმოპინეე შეთქმეულობა, მამხრთეი სეფლოთან წინააღმდეგ.

ᲒᲝᲚᲪᲝᲒᲙᲘ. თაედა-ზხნეროს წინამძღოლის თაეჯდომარეობითა დ ენნდაღმის და პოდიციეეთ თანხედეეერეობით სკა-ბასხით გამართეული რეეოდიეეციონეეე პრობაკედეე წინააღმდეგ ზომების მისაღებად.

ᲗᲐᲠᲨᲐᲕᲐ. სამს ადეიდს დაეტენენ ქუჩებში ეეაოსტებეეებეე. მოჭკდეს ორი მოურჩეი სიხეებისა. მეედეეები დაეჭრეს. მოჭკდეს მეფურენე, მაკრამ მკდეეით ვერ შეიპეეეს.

ᲡᲘᲛᲤᲔᲠᲝᲞᲝᲚᲘ. ზაგ-ზღუდეე დაიდუეა უცხოეთი გეეი „რეეეეეა“. არ იდიან, რა მოუდეთ მეხდაეეურეს.

ᲕᲘᲪᲔᲒᲐ. დონდაკეეის ვოდოლისეი დაეეენდეს 53 კაცი და მატეხეი გაჭეხეეეს.

ᲕᲘᲔᲜᲜᲐ. „ნოვაა ზარა“ თეუნის, დიბეგა-ნოჭნის კხზე ეურიერეე ხაეხს თხოეეეე ხედიტეეეეჭ კოეეიეეეეი მონაწილეობისათეეს.

12 თებერვალი.

ᲙᲝᲜᲔᲠᲒᲔᲜᲪᲘᲐ. „ეუსკეე კოსუდარსტვა“-ს ენნაეეა, რომ მთავრობა იძულებული იქნება ფინანსეეურ კრიზისის თავიდან ასაცილებლად უდიდეურეს ზომებს მიმართოსო, შეეეხება მთავრობის კადეეეეეეეეეეი უდიდეურეს მაეეეეეეს ეეეეეეეეეე